

Jimmy Perroud
Met ingestrooide ligboxen en een dichte vloer kozen vader en zoon Perroud bewust voor een gemakkelijk uit te breiden staltype.

Aantal koeien:	110
Melkquotum:	1 miljoen kg
Aantal hectare:	90
Aantal stuks jongvee:	110

Jimmy Perroud: 'Achteraf gezien hadden we de stal nog groter moeten bouwen'

Van konijnen naar koeien

In drie generaties groeide het bedrijf van de familie Perroud uit het Zwitserse Echallens van een konijnenfokkerij naar een veehouderij met 110 melkkoeien en een miljoen kilo melk. Jimmy Perroud: 'Uitbreiden is nu niet ons eerste doel, efficiënter werken wel.'

tekst **Annelies Debergh**

Het contrast is groot tussen de splinternieuwe melkveestal en de gedateerde bedrijfsgebouwen. Het verhaal achter het geheel is al even extreem. Drie generaties deed de familie Perroud uit het Zwitserse Echallens erover om van twee konijnen te komen tot een melkveebedrijf van ruim honderd melkkoeien.

'We kregen in 2002 de kans om dit bedrijf van de stad Lausanne te pachten', begint Jimmy Perroud uit te leggen. De kosten voor een nieuwe melkveestal wilde het stadsbestuur van Lausanne – eigenaar van een aantal landbouwbedrijven – niet zelf dragen. 'In plaats daarvan kregen we in 2009 de kans om een perceel van twee hectare grond te kopen waar we zelf een nieuwe melkveestal op konden bouwen. Op de grond die bij het pachtbedrijf hoort, kregen we gelijktijdig een lange pacht.'

Fokken op hoogste niveau

De liefde voor het fokken van vee begon bij de vader van Jimmy Perroud. Als stadsarbeider stopte hij zijn eerste spaarcenten in twee konijnen en fokte daarmee verder tot het hoogste niveau. De konijnen werden na verloop van tijd ingeruild voor varkens en geiten, waarmee vader Perroud ook weer tot het hoogste niveau fokte. 'Op een gegeven moment verkocht mijn vader zijn 150 varkens om met dat bedrag zeven zwarte holsteinkalveren aan te kopen, het geld van de geiten investeerde hij in de aanschaf van zeven simmentalers', vertelt Jimmy. Na stelselmatige groei telde de veestapel

in 1979 al 36 melkkoeien en kon Perroud een pachtboerderij van de stad Lausanne vlakbij de luchthaven huren. Uitbreiding van die luchthaven was de

reden waarom de familie Perroud de kans kreeg om in 2002 de veestapel naar een andere pachtboerderij te verplaatsen. 'Door de groei van de luchthaven

Stroverbruik is in de potstal opvallend hoger dan bij ingestrooide ligboxen

Aan de linkerkant de melkgevende veestapel met dichte vloer en diepstrooiselboxen, rechts jongvee en droge koeien op een potstal

verloren we steeds meer grond en was er geen toekomst meer op ons eerste bedrijf en hier waren de stallen al lange tijd verwaarloosd. De nieuwe melkveestal was noodzaak.'

Strokosten beperken

In 2009 bouwden Jimmy en zoon Cédric de nieuwe melkveestal. 'We kozen voor een dichte vloer omdat we daarmee ook in de toekomst de stal nog weer vlot kunnen uitbreiden', legt Jimmy Perroud uit. Via een kanaal van hooguit een meter breed loopt de mest in een ondergrondse mestkelder die in de lengterichting naast de stal ligt. Onder de roostervloer kan tot een miljoen liter mest opgeslagen worden.

Of de roostervloer niet te veel regenwater doorlaat? 'De ene helft van de mestkelder is overkapt en fungeert als wachtruimte voor de koeien. De rest van het oppervlak zorgt ervoor dat er twintig centimeter regenwater in de put terecht komt.' Een nadeel is dat niet, zegt Jimmy Perroud. 'De mest is zo taai vloeibaar dat het water eigenlijk alleen maar welkom is om het geheel beter te kunnen mengen en vloeibaarder te maken.'

In combinatie met de dichte vloeren in de ligboxenstal is gekozen voor diepstrooiselboxen. 'We wilden maximaal comfort voor onze koeien', legt vader Perroud uit. Het systeem bevat uitstekend. De melkveehouder vergelijkt de ingestrooide ligboxen al snel met de huisvesting van de droogstaande koeien en de pinken aan de andere kant van de stal, allemaal ondergebracht in stro-

boxen. 'Aan die zijde hebben we dagelijks twee grote rollen stro nodig om de dieren comfortabel en schoon te huisvesten. In de diepstrooiselligboxen kunnen we het strogebruik beperken tot zeven rollen gehakseld stro per maand. Het type huisvesting betekent geen verschil voor de dieren, maar maakt bij de huidige stroprijzen wel veel verschil uit in de portemonnee.'

Opvallend in de stal zijn de ruime afmetingen van de ligboxen en de looppaden. Zo ligt achter het voerhek een looppad van wel vijf meter breed. Dat oppervlak is voorzien van een rubbervloer en een mestschuif die vier keer per dag het geheel schoonveegt en de mest naar het mestkanaal achter de stal stuurt.

'Achteraf gezien hadden we de stal meteen groter moeten bouwen', wijst Jimmy Perroud op een groep koeien die achter in de potstalzijde loopt. 'We hebben negentig ligplaatsen, maar melken nu meer koeien. Kort na de bouw van deze stal konden we melkquotum kopen en zo kwam de stal in één keer vol. De melkgevende koeien hebben we sindsdien in twee groepen lopen. We willen nu eigenlijk vooral af van al dat stro. Uitbreiden is niet ons eerste doel. We willen vooral meer ligboxen om makkelijker en efficiënter te kunnen werken.'

Plezier hebben in fokkerij

Nu ze wat betreft de omvang van het bedrijf richting het gewenste aantal zijn gegroeid, maken Jimmy en Cédric Perroud nog meer tijd voor fokkerij. Van de 110 rood- en zwartbonten namen enkele

dieren deel aan de afgelopen Swiss Expo in Lausanne.

Al snel maakt Cédric Perroud tijd om een aantal van de betere fokdieren voor te stellen. La Villaire Kite Stellyna en La Villaire Stellyno Electra zijn twee dieren die aanzien genieten bij de familie Perroud. 'We fokken op functionele koeien die ook op keuringen kunnen scoren. We willen zelf ook plezier kunnen hebben van ons fokvee', zegt Cédric.

De afgelopen tijd zijn stieren als de roodfactorstier Acme en Stormaticzoon Alexander veel ingezet. Maar ook eigengefokte stieren uit goede bloedlijnen schuwen de fokkers niet. Zo onder meer de Kitezoon Stellyno. 'We willen uniforme koeien fokken en durven ook eigen stieren in te zetten uit een koefamilie die ons fokdoel beantwoordt.'

In de stal lopen stuk voor stuk erg fraaie melkkoeien met gerekte en melktypische frames, alle voorzien van mooie overgangen, voldoende ruimte voorin en mooie, balansrijke uiers.

De rood- en zwartbonte melkproducenten zorgen samen voor een stalgemiddelde van ongeveer 9000 kg melk met 4,0% vet en 3,4% eiwit. Voorlopig worden de koeien in twee keer anderhalf uur gemolken met behulp van een 2x7-visgraatmelkstal. Maar er is al nagedacht over de toekomst. Jimmy: 'Als we verder uitbreiden, willen we met een draaimelkstal gaan melken. Automatisch melken ligt ons niet. We willen er bij het verlaten van de melkput zeker van zijn dat we alle koeien een keer hebben gezien.'